

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἑσωτερικοῦ δραχ. 5.— Ἑσωτερικοῦ φραγ. χρ. 8.—

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

Ἑσωτερικοῦ δραχ. 2,50. Ἑσωτερικοῦ φράγ. χρ. 4.—

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΕ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εἰς οὐδένα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον ἄνευ πληρωμῆς
τῆς συνδρομῆς

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

72-Ὁδὸς Κολοκοτρώνη-72

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

ΘΕΟΔ. Ν. ΧΡΥΣΟΛΟΥΡΗΣ & ΣΙΑ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ

ἀπενθύνονται πρὸς τὰ γραφεῖα μας

ΣΤΗΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

(Συνέχεια)

Εἴτα αἱ τῶν γραμματολογικῶν καὶ ἐπιστημῶν πρόοδοι ἀπεκάλυψαν κατὰ τὰ μέσα τοῦ ΙΘ' αἰῶνος ὅτι ἡμεταξὺ τῆς Ἑλλην. καὶ τῆς Λατινικῆς γλώσσης συγγένεια ἐπιτείνεται καὶ ἐπὶ ἄλλων γλωσσῶν, ὅτι πάντες οἱ τῆς Εὐρώπης λαοί, Κελτοί, Γερμανοὶ καὶ Σλαῦοι ὁμιλοῦσι γλώσσας αἰτίνες πρὸς ἀλλήλας τυγχάνουσιν ἀδελφαὶ καὶ ἐξάδελφαι καὶ ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ αὗται γλώσσαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν. Ἑογένειαν εἰς ἣν καὶ αἱ τῆς Περσίας, καὶ τῶν Ἰνδιῶν.

Ἵνα δὲ κάλλιον μελετῶνται καὶ σπουδάζονται δι' ἀλλήλων, λίαν ὀρθῶς ἀπετελέσθη ἐν ἄθροισμα πασῶν τῶν Ἰνδευρωπαϊκῶν τούτων γλωσσῶν. Ἀλλ' ἡ τῶν γλωσσῶν ὄντως ὑπάρχουσα συγγένεια ἦγαγεν εἰς τὸ ἄλογον καὶ ἐσφαλμένον συμπέρασμα ὅτι ὀρίσται καὶ συγγένεια πολιτισμοῦ καὶ καταγωγῆς μετὰ τῶν ὁμιλούντων ταύτας λαῶν. Ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα ἐνὸς λαοῦ οὐδὲν ἀποδεικνύει περὶ ὁμιλήτου καταγωγῆς. Ἐὰν οἱ πλείστοι τῶν Ἀμερικανῶν ἔχωσι σήμερον μητρικὴν γλῶσσαν τὴν Ἀγγλικήν, οὐδαμῶς ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου ὅτι τυγχάνουσι καὶ Ἀγγλικῆς καταγωγῆς. Πολλὰ μείζον τούτου σφάλμα εἶνε τὸ ὅτι ἡ λέξις ἐνδευρωπαϊκός, ἥτις ἀπλῶς ἀποδίδεται εἰς τὸ ἄθροισμα τῶν γλωσσῶν τῶν ὁμιλουμένων ἐν Ἰνδίας καὶ ἐν Εὐρώπῃ, μισρὸν κατὰ μισρὸν παρενοήθη καὶ ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν γλωσσῶν τούτων καὶ τῶν ὁμιλούντων αὐτὰς λαῶν προήλθεν ἐκ τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς γλώσσας καὶ τὰ γραμματολογικὰ μνημεῖα τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς τῶν Ἰνδιῶν δῆλον ὅτι καὶ τῆς Περσίας ἀπεδίδετο σχεδὸν πάσης χρονολογίας ἀνωτέρα ἀρχαιότης (ἐνῶ σήμερον γνωστὸν τυγχάνει ὅτι τὰ πλείστα τῶν ἐγγράφων τούτων μόνον αἰῶνάς τινάς

εἰσι ἀρχαιότερα τῆς ἀπὸ Χριστοῦ χρονολογίας), ἡ ἀρχὴ παντὸς πολιτισμοῦ Ἰνδευρωπαϊκοῦ καὶ πάσης σκέψεως Ἰνδευρωπαϊκῆς ἀνεξηγήτη εἰς τὰς Ἰνδίας. Οἱ μῦθοι καὶ αἱ παραδόσεις τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων ἡρμηνεύθησαν διὰ τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῶν Περσῶν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐγομίσθη ὥς τὸ ἀκρότατον ἄνθος τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ἀρίου δένδρου, οὗ οἱ μὲν κλάδοι ἐκάλυπτον πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς Δύσιν, αἱ δὲ ὄξαι ἐκρύπτοντο εἰς τὴν γῆν τοῦ Γάγγου καὶ εἰς τὰ σκότη τῶν ἐκλιπουσῶν γενεῶν.

Ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὁλόκληρον ἐπεκράτησαν παρὰ τοῖς λογίοις τριαῦται πεποιθήσεις περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλλ. πολιτισμοῦ. Εἴτα ὅμως, μελετηθέντων κάλλιον τῶν βιβλίων τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Περσίας, ἀπόλεσαν τὴν σεβαστὴν αὐτῶν ἀρχαιότητα οἱ Βέδαί, τὸ Ἀβέστα καὶ ὅλα τὰ «ἀποτροπαίως ἀσυνάρτητα» ταῦτα βιβλία καὶ ἔπανταν θεωρούμενα ὥς τὰ πρωτότυπα τῆς Ἑλληνικῆς διανοίας.

Οὕτω δὲ καὶ μέχρι τοῦ 1890 οἱ λόγιοι εὐρίσκοντο ἐν τῇ ἀφετηρίᾳ τοῦ θέματος, πόθεν δηλαδὴ ἀπέρρευσεν ὁ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων πολιτισμός, ὅτε μετέσχον τοῦ ἔργου καὶ οἱ ἀρχαιολόγοι.

Αἱ ῥπὸ τοῦ Σλίμαν γενόμεναι (1870—1890) ἀνασκαφαὶ ἀνέγραψαν ἀποτόμως ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὰς ψηλαφητὰς ἀναμνήσεις τῶν Ὀμηρικῶν ἢ τῶν προ-ομηρικῶν χρόνων. Εἶδομεν ἀναθρόσκοντα ἐκ τῆς γῆς τὰ ἐμπεπονημένα ἐρείλια τοῦ Ἰλίου, τὰ ἀνάκτορα τῆς Τροίας, τοὺς τάφους τῶν Μυκηνῶν, ἐκ δὲ τῶν μνημείων τούτων ἐξήχθησαν ἀτυχεύμενα περίεργα, ξενικά, δοχεῖα χρυσοῦ, πολύτιμοι λίθοι κεκαρκαμένοι, ἐργασίδια ἐγκεκτυμένα, κοσμήματα μεμιτωμένα, χρυσελίκρυσα, χρυσαόρυγα, ἀντιεῖμενα ἐξ ἐλαφαντόδοντος καὶ περικεφαλαῖαι. Ὁ Σλίμαν ἀνεφώνησεν ὅτι ἀνέως τὸν σταγῶνα τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐδαμῶς δ' ἀφώτισαν τὴν σθεναρὰν ἐμπιστοσύνην του τὰ τῶν σκεπτικῶν μειδιώμενα εἰσωνείας. Αἱ ἀνακαλύψεις αὗται ἐπανήγον τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ ἐδάφους

τὰ σχεδὸν μυθικὰ ἄστεα τὰ ὑπὸ τῆς παραδόσεως ἐν τῇ ζωφρότητι τοῦ ὀνείρου βυθιζόμενα. Ὁ Ὀδυσσεύς, ὁ Ἀχελλεὺς καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων δὲν εἶναι πρόσωπα μυθικά, περὶ δὲ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἐγγωρεῖ ἀμφιβολία. Λαβὼν ἐκ τῶν προηγουμένων τῶν μουσείων τὰ λήψανα τοῦ μυκηναίου ἢ αἰγαίου τούτου πολιτισμοῦ (κρηθέντος ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων διὰ τοῦ διπλοῦ τούτου ὀνόματος διὰ τε τὰς ἐν Μυκῆναις γενομένας καὶ ἀποκαλύψας αὐτὸν τὸ πρῶτον ἀνασκαφάς, καὶ διὰ τὰς ἄλλας τοιαύτας, αἵτινες ἐγένοντο ἐν πάσαις ταῖς ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους περιβρεχομέναις χώραις καὶ αἵτινες ἤνεγκον εἰς φῶς παρόμοια κειμήλια), ἠδυνήθη ὁ σοφὸς Ἑλβιγ νὰ εἰκονογραφήσῃ στίχον πρὸς στίχον καὶ λεπτομερεστάτα σύμψασαν τὴν Ὀμηρικὴν ἐποποιίαν καὶ ν' ἀνασυστήσῃ τοῦ Ἀγαμέμνονος τὸ ἄρμα, τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ἀσπίδα, τῆς Ἀνδρομάχης τὴν κόμωσιν, τῆς Ἑλένης τὸ περιδέραϊον τὴν τῆς Πηνελόπης τὸν μανδύαν. Δυνάμεθα σήμερον νὰ ἐπανίδωμεν ἐν τῷ μεγάλῳ αὐτοῦ τὸν γρηαῖον βασιλέα Πρίαμον, οὐχὶ δὲ μετὰ πολλοῦ κόπον δύναται σήμερον ἐπιτήδειος τεχνίτης νὰ ὑποδείξῃ καὶ πραγματοποιήσῃ πάντα τὰ εἶδη τῆς ἐνδυμασίας ὅπερ συνήθιζε νὰ φέρῃ ὁ περικαλλὴς Πάρις.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου κ. Bérard.

ΣΤΗΛΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΩΜΑΣΚΙΑ

Οἱ Ῥωμαῖοι ἔλεγον, «*nosce te ipsum*». Ἐν σώματι ὑγίει. Τὸ λόγιον τοῦτο ἐκφράζει τὴν τελείαν εὐεξίαν τοῦ ἀνθρώπου. Δηλαδή, ὁ νοῦς καὶ τὸ σῶμα ἐξ ἴσου πρέπει νὰ τηρῶνται εἰς ὀρθὰ κατὰστασιν, καὶ οὕτε ἐπὶ ὑγείαν τοῦ σώματος νὰ παραμυλῶμεν χάριν τῆς διανοίας, οὕτε ἐπὶ ὑγείαν τοῦ νοῦς χάριν τῆς τοῦ σώματος.

Διότι τίς ἐκ τῶν ἀνθρώπων ζητεῖ γνῶσιν περὶ τῆς Αἰωνιότητος; καὶ τίς θησαυρίζει πλοῦτην διὰ τὴν αἰωνιότητα; Αἱ μόναι αὐταὶ γνῶσεις καὶ οἱ μόνοι οὗτοι θησαυροὶ ποτὲ δὲν θέλουσι φθαρεῖ.

Ἰσως αἱ σκέψεις αὗται εἰς μερικὸν ἀνθρώπου εἶνε ὀχθηραί, ἐν τούτοις εἶνε πικραὶ ἀληθεῖαι ἃς ἐκὼν ἄκοντες θὰ λάβωμεν πείραν.

Ἄλλὰ δυστυχῶς πλείστοι τῶν ἀνθρώπων πιστεύουν καὶ παραδέχονται τὴν αἰωνιότητα, τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν ὡς ἀφηρημένην ἔννοιαν, ὡς μῦθον καὶ δι' αὐτὸ ζῶσι μὴ μεριμνῶντες οὔτε περὶ τῆς ἐαυτῶν ψυχῆς οὔτε περὶ τῆς Αἰωνιότητος!

Καὶ ἐν τούτοις αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων οὐδέποτε ἀποθνήσκουσι καὶ ἡ Αἰωνιότης θέλει ἐπέλθει ὅσον οὐπώ.

Ἀναγνώστα, καὶ πάλιν σὰς ἐρωτῶ· σκέψθητε καλῶς καὶ ἀπάντησον εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας. Ποῦ θὰ εὐρίσκηται καὶ ποῖαν ὑπαρξίν θὰ ἔχω μετὰ 80 ἐτη;

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ

ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟΥ ΛΙΡΩΝ

(Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

(Συνέχεια)

«Εἰπέ μου πῶς. Ἀνοίξε τὴν καρδίαν σου, φίλε μου.

«Δώσε μου ἐν ἑκατομμύριον καὶ τὸν ναυλὸν μου εἰς Ἀμερικὴν, διὰ νὰ ἀντικρύσω τὰς ὑποχρεώσεις μου. Μὴ μοῦ τὸ ἀρνῇθῃς.

Ἐπεσα εἰς ἐν εἶδος ἀγωνίας καὶ ἤμουν ἔτοιμος νὰ φωνάξω: «Λόυδ, εἰμαι, καὶ ἐγὼ πένης, χωρὶς λεπτὸν καὶ κατάχρεος!»

Ἄλλ' αἰφνης μοῦ ἐπῆλθεν, ὡς ἀστραπή, ἰδέα· τίς ἐσφίξα τὰ δόντια μου, ἡσύχασα ὀλίγον, ἔγινα ψυχρὸς ὡς κεφαλαίουχος καὶ εἶπον μὲ τόνον ἐμπορικὸν καὶ ψυχραίμων.

«Θὰ σὲ σώσω Λόυδ.»

«Τότε ἐσώθην. Ὁ Θεὸς θὰ σὲ ἀνταμείψῃ!»

«Περίμενε νὰ τελειώσω, Λόυδ. Θὰ σὲ σώσω, ἀλλ' ὅχι ὅπως ἐπιθυμεῖς, διότι δὲν θὰ ἦτο δίκαιον, ὕστερον ἀπὸ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους διέτρεξες.

Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀγοράσω μεταλλεῖα, διότι ἡμπορὸν νὰ κυκλοφορήσω τὰ χρήματά μου ἐντὸς ἐμπορικοῦ κέντρου, ὡς τὸ τοῦ Λονδίνου, καὶ τοῦτο ἤδη πράττω· ἀλλὰ τοῦτο θὰ πράξω πρὸς χάριν σου.

Ἐγνώριζον πολὺ καλὰ τὰ τῶν μεταλλείων, γινώσκω τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ μεταλλείου τοῦ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύεις καὶ δύναμαι νὰ ὁμόσω περὶ αὐτῆς εἰς οἶον δῆποτε.

Θὰ τὸ πωλήσῃς ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀντὶ τριῶν ἑκατομμ. τοῖς μετρητοῖς καὶ δύνασαι νὰ μεταχειρισθῇς, ἐλευθέρως τὸ ὄνομά μου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

«Ὅταν τὸ πωλήσῃς θὰ μοιρασθῶμεν μισὰ καὶ μισὰ τὰ κέρδη.»

Ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ παρ' ὀλίγον νὰ σπᾶσθαι τὰ ἐπιπλά καὶ νὰ τὰ κάμῃ ξύλα διὰ προσάνναμμα, ἀν δὲν τὸν ἐκράτουν. Μετὰ τὴν ἐξαψὶν ἐκάλισεν ἡρεμὸς πλέον καὶ εὐτυχῆς καὶ εἶπε:

«Ἡμπορὸν νὰ μεταχειρισθῶ τὸ ὄνομά σου; Τὸ ὄνομά σου, φαντάσου... Θὰ πείσουν μὲ τὰ μούτρα αὐτοὶ οἱ πλούσιοι τοῦ Λονδίνου ποῖος νὰ πρωτοπάρῃ τὰς μετοχάς! Ἐκαμὰ τὴν τύχην μου, τὴν ἔκαμα διὰ παντὸς καὶ ποτέ, ὅσον ζῶ δὲν θὰ σὲ λησμονήσω!»

Ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων καὶ ὀλίγῳ περὶ τὸ Λονδίνον ἤρχισεν νὰ βοῇ! Ἐγὼ δὲ δὲν εἶχα ἄλλο νὰ κάμω καθ' ἡμέραν παρὰ νὰ κάθημαι ἀπὸ τὸ πρωτὶ ἕως τὸ βράδυ εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ νὰ λέγω εἰς τοὺς προσερχομένους.

«Ναὶ τοῦ εἶπα νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὄνομά μου.

Ἐγνώριζον καὶ τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸ μεταλλεῖον. Ὁ χαρακτήρ του εἶναι ἀκέραιος καὶ τὸ μεταλλεῖον ἀξίζει πολὺ περισσώτερον ἅψ' ὅσα ζητεῖ.

Συγχρόνως διηρχόμεν τὰς ἐσπέρας μου εἰς τοῦ πρέσβους μετὰ τῆς Πορτίας.

Δὲν τῆς εἶπα λέξιν περὶ τοῦ μεταλλείου, διότι τὴν περὶ αὐτοῦ ἀφῆγγον ἐπεφύλακτον ὡς ἐκπληξὴν εἰς αὐτήν.

Κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ μηνὸς εἶχον εἰς τὸ λαβεῖν μου ἐν τῇ «Τραπεζῇ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Κομητείας» ἐν ἑκατομμύριον τάλληρα καὶ ὁ Χάσις ἄλλα τόσα.

Ἐνδύεθα τὰ συνήθη καλὰ μου φορέματα μετέδην ἐφ' ἀμάξης εἰς τὴν παρὰ τὴν πρῆλαιν Πόρτλαν οἰκίαν τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ κρίνων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς οἰκίας ὅτι τὰ πτηνὰ μου εἶχον ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ κλωδί των, ἐπέστρεψα εἰς τοῦ πρέσβους παρὲλαβον μετ' ἐμοῦ τὴν ἀγαπητὴν μου Πορτίαν καὶ ἐπορεύθην μετ' αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν τῶν δύο ἀδελφῶν.

Καθ' ὁδὸν δὲν ἐπαύσαμεν συνομιλοῦντες περὶ τοῦ μισθοῦ μου.

Ἀγαπητῇ μου Πορτίᾳ θὰ εἶνε ἔγκλημα νὰ τὴν ζήτησῃ λεπτὸν ὀλιγώτερον ἅπὸ τρεῖς χιλιάδας λίρας τὸ ἔτος μισθόν.»

«Ἐρρίκει μου, θὰ καταστραφῶμεν ἂν τὸ κάμῃς;!»

«Μὴν φοβῆσαι, ἔχει πεποιθῆσιν εἰς ἐμέ. Ἡ δουλιὰ θὰ πάγῃ καλὰ.»

Ἡναγκάσθην νὰ τὴν ἐνθαρρύνω καθ' ὅλον τὸν δρόμον, ἐνῷ ἐκείνη μὲ παρεκάλει καὶ ἔλεγε.

«ὦ! σὲ παρακαλῶ, συλλογίσου ὅτι ἂν ζητήσῃς παρὰ πολλὰ ἴσως δὲν λάβομεν τίποτε καὶ τότε τί θὰ γέινωμεν χωρὶς παρὰν;»

Μὰς εἰσήγγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ αὐτὸς ὑπηρέτης. Ἰδοὺ καὶ οἱ δύο γέροντες πρὸ ἡμῶν.

Ὡς ἦτο φυσικὸν ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ἐμὲ καλοενδυμένον καὶ πλησίον μου μίαν κόρην:

«Μὴν ἀνησυχῆτε, κύριοι, εἶνε ἡ μέλουσα βοηθὸς καὶ σύντροφός μου.» Καὶ τοὺς ἐβύστησα πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς ἐκά-

λεσα διὰ τοῦ ὀνόματός των. Τοῦτο δὲν τοὺς ἐξέπληξε, διότι ἐννόησαν ὅτι τὸ εἶχε κόψει τὸ κεφάλι μου νὰ παρατηρήσω τὴν διεύθυνσιν των καὶ νὰ εὕρω τὸ ὄνομά των εἰς τὸν ὁδηγόν. Μὰς προσεκάλεσαν νὰ καθίσωμεν καὶ προσηγγίσθησαν πολὺ φιλοφρόνως πρὸς ἡμᾶς.

«Κύριοι: εἰμαι ἔτοιμος διὰ τὴν λογοδοσίαν μου.»

«Θὰ εὐχαριστηθῶμεν νὰ τὴν ἀκούσωμεν, εἶπεν ὁ ἕτερος ἐκ τῶν ἀδελφῶν, διότι τῶρα θὰ ἀποφασισθῇ τὸ στοίχημα τὸ ὁποῖον ἐδίδαμεν μὲ τὸν ἀδελφόν μου Ἀβελ. Ἄν ἐκέρδισα τὸ στοίχημα ὑπὲρ ἐμοῦ, θὰ ἔχετε οἰανδήποτε θέσιν θέλετε: εἶνε εἰς τὸ χέρι μου νὰ σὰς τὴν δώσω.

(ἀκολουθεῖ)

ΦΙΛΙΑ

Πολλάκις αἰσθανόμεθα ἀδελφικὴν ἀγάπην πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους μετὰ τῶν ὁποίων οὐδεμία συγγένεια ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν. Τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης ὀνομάζεται **Φιλία**. Οὐδὲν ἄλλο καλλίτερον καὶ τερονότερον εἶναι ἀπὸ τὴν φιλίαν. Ἄλλ' ὅμως διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀληθὴς φιλία πρέπει μεταξὺ τῶν φίλων νὰ ἐπικρατῇ ἰσότης, εἰλικρίνεια καὶ ἀφιλοκέρδεια. Ἡ ἀληθὴς φιλία βασίζεται εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἄλλον, εἰς τὴν ὁμόνοιαν, ὑπομονὴν, ἀμνηστειαν, καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα προτερήματα τῆς ἀρετῆς.

Πρέπει ὅμως ὅταν πρόκειται νὰ συνδέσωμεν φιλίαν νὰ προσέξωμεν νὰ μὴ συνδέσωμεν μετ' ἐκείνων οἵτινες δὲν προσφέρουσι τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὰ θεῖα ἢ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ ἐν γένει πρὸς ὅλα.

Ὁ ἀληθὴς φίλος δύναται νὰ διακριθῇ ὡς πιστὸς φίλος πρὸς τὸν φίλον του ἐν δυστυχίᾳ.

Στίχοι εἰς τὴν φιλίαν

Κ' ἂν θάλασσαν περάσῃς, κ' ἂν ποταμὸν διαβῇς κ' ἂν ἔθνη κυριεύσῃς, καὶ βασιλεὺς γενῇς τὸν ποθητὸν σου φίλον (... ..) ποτὲ μὴ λησμονήσῃς.

Ὅσον ἔσχοις ὁ φίλος, ὅσον ἡ πιστὴ φιλία πλὴν δυσάρετος ἐκείνους, αὕτη δὲ πολλὴ [σπανία.

Εἰς τοὺς ἀνθρώπους φύονται τὰ ῥόδα καὶ τὰ ἴα Ἄλλ' ἡ πιστὴ φιλία μας θὰ μένῃ αἰωνία!

Καλάμα Νικόλαος Γ. Γκίκας

Εἰς τὸ ἐπόμενον ἀρχεται τὸ νέον μας διήγημα ἡ **“ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ”**, τὸ ὁποῖον θέλει καταθέλῃ κυριολεκτικῶς τὰς καρδίας σας καθ' ὅτι τυγχάνει ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ σπουδαῖα κοινωνιολογικὰ ζητήματα.

Ἐν αὐτῷ θὰ ἴδῃτε ὅτι νέος ἀποφασίσας νὰ εἴπῃ γυνήν τὴν ἀληθειαν ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ νομοθῇ τρελλός.

Εἰς τὸ ἐπόμενον ἡ **“ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ”**,

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Παξιμαδάκια μὲ βούτυρον διὰ τὸ τέϊον

Θέτομεν εἰς μία λεκάνην 300 δράμα ἀλευρί καὶ παίρνουμεν τὸ ἐν τέταρτον τοῦτο δηλαδὴ 75 δράμα νὰ κάμωμεν μία ζύμη μὲ 10—15 δράμα καλὴ μαγιὰ ξηρὴ λυωμένη μὲ χλιαρὸ γάλα. Ἡ ζύμη αὕτη πρέπει νὰ εἶνε σφικτὴ καὶ δουλευμένη καλὰ.

Τὴν βάζουμεν μετὰ ταῦτα μέσα εἰς μία λεκάνην ποῦ ἔχομεν χλιαρὸ νερὸ καὶ τὴν ἀφίνομεν νὰ ἀνέβῃ. (φουσκώσῃ)

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον κάμνομεν ἕνα λάκκον εἰς τὴν μέση τοῦ ἐπιλοῖπου ἀλευρίου, προσθέτομεν μιὰ πρέζα ζάχαρι καὶ βρέχουμεν αὐτὰ μὲ χλιαρὸ γάλα. Δουλεύομεν αὐτὰ μερικὰ λεπτά, προσθέτομεν 30 δράμα λυωμένο βούτυρο καὶ δουλεύομεν ἀκόμη.

Στραγγίζομεν κατόπιν τὴ ζύμη ἡ ὁποία πρέπει νὰ γένη διπλάσια καὶ τὴν βάζουμεν νὰ ἐνωθῇ μὲ προσοχὴν μὲ τὴν πᾶστα.

Κουκίζομεν τὸν πάτο μιᾶς λεκάνης μὲ μία πρέζα ἀλευρί καὶ βάζουμεν τὴν πᾶστα ἐντὸς τῆς λεκάνης, τὴν σκεπάζομεν μὲ ἕνα πανὶ καὶ τὴν ἀφίνομεν ν' ἀνέβῃ μερικὰς ὥρας εἰς ἕνα μέρος ζεστό. Τὴ χύνομεν ἔπειτα μὲ τὸ γῆρο τῆς κουκιμένης μὲ ἀλευρί τὴν διαιροῦμεν εἰς μικρὰ μέρη τὰ ὅποια ἀλευρόνομεν ὀλίγον καὶ δίδομεν σχῆμα αὐγοῦ, ἀλλὰ ὅγκον ἡμισσοῦ αὐγοῦ.

Τὰ ἀλείφουμεν ἀπ' ἐπάνω μὲ αὐγὸ ἀνακατωμένο μὲ χλιαρὸ γάλα, τὰ ἀφίνομεν νὰ ἀναδοῦν, καὶ τὰ ψήνομεν εἰς φούρνον δυνατόν.

Καθαρισμὸς ταπήτων

Διὰ νὰ καθαρῇσθε τάπητας καρφωμένους ἐπὶ τοῦ πατωματος δύνασθε νὰ μεταχειρισθῇτε καθεξήματα καψὲ (τελβέδες) ἄτυνα σκορπίζεσθαι ἐπὶ τῶν ταπήτων καὶ προστίθετε διὰ ψήκτρας (δούρτσας) καθ' ὅλας τὰς διεύθυνσεις. Ὁ καθαρισμὸς οὕτως ἀφαίρει τὸν κονιορτὸν καὶ ἀναζωογονεῖ τοὺς χρωματισμούς!

Καθαρισμὸς ἀργυρῶν σκευῶν

Λάβετε ἀνὰ δύο μέρη τρυγικοῦ καλλίου, καὶ κιμωλίας καὶ ἐν μέρος στυπτηρίας καὶ ἀναμίξτε τὰς ἀνωτέρω καλῶς ὥστε νὰ σχηματισθῇ κόνις λεπτὴ. Ἐκ τῆς κόνεως ταύτης λαμβάνετε ὀλίγην καὶ τὴν διαλύετε ἐντὸς ὕδατος καὶ τρίβετε διὰ τοῦ ὕδατος τοῦτο τὸ ἀργυρὸν σκεῦος μὲ πανόν τι. Τρίψασα, τὸ ἐκπλύνετε διὰ καθαροῦ ὕδατος καὶ σπογγίζετε καὶ οὕτω τὸ σκεῦος θὰ ἀπαστραπῇ.

Ἐλαιον ἔων

Δρέψατε ἴα (βιολέταις ἢ μενεξέδες) ὅτε ἔχωσι τὴν μεγίστην αὐτῶν ἀνθηρότητα καὶ εὐωδίαν, ἀφαιρέσατε τοὺς μίσχους των

καὶ γεμίσατε μὲ αὐτὰ ἐν χωνίον οὗ τὸ κάτωθεν στόμιον ἔχετε φράξει ἐλαφρῶς δι' ὀλίγου δάμβacos. Χέετε τότε ἐντὸς τοῦ χωνίου (ἐφ' οὗ τὰ ἴα εὐρίσκονται) ἀμυγδαλέλαιον καὶ σκεπάζετε καλῶς ἀνωθεν. Τὸ ἔλαιον, διερχόμενον σταγόνα πρὸς σταγόνα διὰ μέσου τῶν ἴων λαμβάνει τὸ ὄρατον ἄρωμα τῶν ἴων καὶ ἔχετε οὕτω ἐν εὐώδεις ἔλαιον.

Πλύσις μὲ Γεώμηλα

Βράσατε καλῶς γεώμηλα καὶ μὲ αὐτὰ προστίψατε καλῶς τὰ ἐνδύματα ἃ θέλετε νὰ καθαρίσθε. Οἶον δῆποτε εἶνε τὸ ὕφανσμα αἱ κηλίδες πάραυτα ἐξαλείφονται.

Ἐξάλγησις κηλίδων ἐκ Σοκολάτας

Λαμβάνετε ἕνα κρόκον ὡς ὃν θερμαίνετε μὲ ὀλίγον ὕδωρ καὶ διὰ τῆς συνθέσεως πλύνετε τὰς κηλίδας. Ἐὰν οὕτω δὲν ἐξαλείφονται δύνασθε νὰ προσθέσθε εἰς τὸ ἀνωτέρω καὶ τινὰς σταγόνas οἶνοπνεύματος καὶ μὲ ξηρὰν ψήκτραν νὰ τρίψῃτε ἐλαφρῶς τὸ κηλιδωμένον μέρος.

Λαμία

Ἀθ. Καραπατάκης

ΑΣΤΕΙΟΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

Νεόνυμφόν τι ξεῦγος ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀφοῦ εἶχε κάμει περιοδεῖαν μέχρι Βουξελῶν. Καθὼς ἐπλησίαζεν ὁ σιδηροδρόμος εἰς τὰ Γερμανικὰ σύνορα, ἡ νύμφη ἀνησυχὸς ὁμολόγησεν εἰς τὸν σύζυγόν της, ὅτι ἔχει ποσότητα ὠραῖα ὠταίης δαντέλλας εἰς τὸν σάκκον της, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ πληρώσῃ βαρὺν δασμὸν, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ τὴν κρύψῃ μέσα εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦ πύλου. Ὁ σύζυγος τὸ ἔκαμεν, ὅταν δὲ ἐφθασάν εἰς τὰ σύνορα καὶ οἱ τελωνοφύλακες, οἵτινες πάντοτε ὑποπτεύοντο τὰς νέας κυρίας, ἔκαμαν ἀνστηροτάτην ἐρευναν εἰς ὅλα τὰ πράγματα των, δὲν εὗρον τίποτε. Ὁ τελωνὴς, μαγευθεὶς ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τοῦ νεαροῦ ζεύγους, τοὺς συνώδεους μέχρι τοῦ τοαίνου, ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των. Καθ' ἣν ὁμοῦ στήγην εἰσῆρχοντο εἰς τὸ βαγόνι, ὁ νέος σύζυγος ἔξαλλος ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ ὅτι δὲν τὸν εἶχον καταλάβει, καὶ ληρμονῶν τὴν δαντέλλαν μέσα εἰς τὸν πύλον του, ἀπεπαλύφθη διὰ νὰ χαιρετήσῃ τὸν προσῆγν τέλωνην, καὶ ἡ δαντέλλα ἐκτυλίχθησα τὸν ἐσκέπασεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ὡς εἶδος βέλο!!!

Φαντασθῇτε τὴν σκηνήν!

Εὐφυὴς παραγγελιοδόχος

Ὁ Ε. Σ. παραγγελιοδόχος ἐν ᾧ ἐκείνητο σκεπτικὸς εἰς τὴν παλαιάν Βόλον, ἀφῆκε ἀναστῆναι ἐκ τοῦ θύλακιος του ἐν μολερδονόδιον καὶ γράφει ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ τῆς τραπέζης. «Τὴν 1 μ. μ. αὐτοκτόνον». Παραπλεύρως θέσας καὶ τὴν ὑπογραφήν του. Ἀμέσως οἱ ὑπάλληλοι εἰδοποιοῦσι τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις πάραυτα συνάβει τὸν εὐφυὲ παραγγελιοδόχον. Ἀνακρινόμενος δ' εἶπεν. «Ἐπράξα τοῦτο, ἵνα αἱ ἐφημερίδες ἀναγλῶνται περὶ ἐμοῦ!»

Γ. Ν. Μοραϊτίνης

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΙΚΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ

Ἡ μητρικὴ καρδιά εἶναι τὸ ἀριστούργημα τοῦ Δημιουργοῦ, εἶνε τὸ ἀριστον τῶν ἔργων αὐτοῦ ἡ ζωὴ ἅπασα τῆς μητρικῆς καρδίας, ἡ γονιμότης, ἡ ζωηρότης, ἡ μέγχοι τοῦ τάφου ἀφικνουμένη ἀντίσταται ἀείποτε πρὸς τὴν ἐπίρροον τοῦ χρόνου, ὅστις οὐδέποτε μαρᾶνει αὐτήν.

Ὅποιανδήποτε ἡλικίαν κα, ἂν ἔχη ἡ μήτηρ, ἡ καρδιά της οὐδέποτε παρακάμνει, οὐδέποτε γηράσκει, ἀλλ' αἰείποτε διατελεῖ ζωηρά, ἀκμαία καὶ νεάζουσα πρὸς τὰ ἐαυτῆς τέκνα. Ἰδε τὰ ἀνθη, ὡ τέκνον, τὰ διασκορπισθέντα περὶ τὴν κλίνην σου· συνελέγησαν ταῦτα ἀπὸ τῆς καρδίας τῆς μητρὸς σου, ἀπὸ τῆς καρδίας ἐκείνης, ἥτις ἐντοφᾶ καὶ ἀγάλλεται ἐπὶ σέ. Ἐνθυμήθητι, ὡ τέκνον, εἴτε θυγάτριον ἐάν ἦς, εἴτε ἄρσεν, ἐνθυμήθητι λέγομεν τοὺς μετὰ ζήλον καὶ αὐταπαρνήσεως κόπους, ὅς κατέβαλλεν ἡ μήτηρ σου εἰς τὴν τῶν πρώτων ἐτῶν σου ἀδράνειαν· ἐνθυμήθητι τὸν ἡρωϊσμόν, ὃν ἐφίστατο πρὸς ἀποσκορδαίνον παντὸς κακοῦ, δυναμένου εἴτε σωματικῶς εἴτε ἡθικῶς νὰ σὲ βλάψῃ, ἐνθυμήθητι τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν ἐκάσταστο φροντίδα μετ' ἧς ἔθετεν ἐπὶ τῆς τραπέζης σου τὸ τεμάχιον τοῦ ἄρτου ἐκ τῶν ἀγνῶτων κόπων τῆς ἐνθυμήθητι τὰς μερίμνας, αἵτινες ἐνέβαλλον εἰς τὴν ψυχὴν σου τὰ σπέρματα τῶν ἀρετῶν· ἐνθυμήθητι οὐ ταῦτα πάντα ἀπερροῦσαν ἀπὸ τῆς τρυφερωτάτης καρδίας τῆς μητρὸς σου. Ἐάν ποτε, ἀγαπητέ, ἔλαβες χρεῖαν ἀποσπένσεως καὶ ἀμοιβῶν κατὰ τὰς σιγῆς τῆς ἀσθενείας σου, ταύτας ὄφεις ἐν τῇ γλυκυτάτῃ καρδίᾳ, τῆς μητρὸς σου. Ἐάν ποτε ἡ διαγωγή σου ἐπὶ τῆς κακῆς καὶ μελαγχολικῆς, ἡ καρδιά τῆς μητρὸς σου ἔχυσεν δάκρυα, αὐτὰ ἀπέπλυνον τὸν ὀφόν σου. Ἀείποτε, φίλε, ἡ μητρικὴ καρδιά εἶναι ὁ ταμίης τῶν μετάνοιᾶν σου, εἴτε ὁ μέτρος τῶν πόνων σου, εἴτε ὁ θεραπευτὴς τῶν θλίψεων σου, εἴτε ἡ ἐστία τῆς ἀγάπης, εἴτε τὴν ὁποίαν ἐχέσῃς νὰ θεωρηθῇς, ὅταν ψυχρὸς παρησάδῃς ἄνθρωπος, ὁ ἀνὴρ τῆς πνέων ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτο, σου διέπρασσε καὶ κατεψύχασεν ὅλα τὰ μέλη. Ὅτι νὰ εἴπωμεν καὶ τί ἀντάμεινα νὰ ἐκσφενδονίσωμεν κατ' ἐκείνην, τὴν τέκνον, αὐτὰ ἡθελοῦς ποτε τοῖς μήσοι νὰ λυτῶσιν τὴν ἀπαράμιλλον ταύτην καὶ τρυφεράν καρδίαν τῆς μητρὸς! Ὑπάκουε, ὡ φίλε ἀγαπῶντα, ἐκφράσαις διὰ τὴν ἐδγνωμοσύνην, ἐκφράσαις διὰ τὴν κληρὴν, ἐκφράσαις διὰ τὰ αἰσθηματά, ἀλλὰ δὲν ὀπάχεις ἐκφράσεις, ἵνα παρασταθῇ διὰ λέξεων ἡ μητρικὴ καρδιά, ἡ πάλλουσα καὶ τρεμούσα παρὰ τὴν κλίνην τῶν σβεννομένων ὀφθαλμῶν τοῦ τέκνου της. Ἡ καρδιά ταύτην τὴν σιγὴν φωνὴ τῆς μητρὸς εἶνε δένταται καὶ ἀνιχνεῖ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἀτμό

χερι δια τουτο πουλουμε την σιμερον διο
κοματια χοραφη ηστη σιλικα στομπα-
ληροηλο το ενα κοματη και ρηξα ηστο-
μπαληροηλο και το αλλο στρεμα απουπα-
νου ηστομπαληροηλο τη μια μερια ηνε
σινορητης ο γιανακης οθιοστης και την
αλημερια γιανακης ηληροπλος απουκατου
ποταμι και απουπανου στρατα ταοπια χο-
ραφη τα πουλουμε τα παπακηραντρια με
πουλημα προορισε δια γροσια δεκατεσα-
ρα ουλα 14 και απο την σήμερον εγενη-
καμε εμης πουλατε ξενη και αποξενη και
εγινε ο παπακηραντριας ιδικος καθολικος
νηκοκiris νατακxανει οτι θελη και δουλετ
και ανηχαμε εμης ηπουλητε ναντοντραδηξι
η αλος κανης ναχομε ναν τον αποκρινομα-
στε και να καταδιοξουμε εμης η πουλητε
και ουτος εδιδασαμε το παρο εις τας χη-
ρας σου να βεθεονη την αληθηαν κα-
ταμπροσταν τον αξιοπιστον μαρτηρον

γγοργακης βοηδοφαος

και πουλητε βεβιονομε

ηλιας πανδαγπουλος

μαρτηρ

κανελος κλοκακης απο το παριτζδ εκαμα
το μαρτηρο παναγης στασινος μαρτηρο
κιριακος μανωλης μαρτηρο
γιαννης ξαρχας μαρτιρο
παναγος του στρατη μαρτυρο

Ζάν

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

— Εις από τους πρώτους τραπέζιτας της
Μινναπολεις εν Αμερικη ενυμφεύθη
μιαν κατάρμαρον Αιθιοπίδα (άρατίνα) εν Λουί-
ζιάνης. Αλλά το χωμά της μετριάζεται με
πρότινα 5,000,000 φράγκων ! !...

Το έξης ανέκδοτον δεικνύει πόσον ζουτοί εί-
ναι οι Κινέζοι περί του σώματος και περί ια-
τρικής θεωρείας. — Κινέζος τις υπέφερεν από
τους οφθαλμούς του και ο ιατρός του είπεν ότι
πρέπει να μείνη εις το νοσοκομείον ολίγας ή-
μέρας διά να θεραπευθῇ.

Ο Κινέζος απήντησεν ότι αυτός προσωπι-
κώς δέν ήδύνατο, διότι είχαν καίκα και δέν ή-
μπορούσε να άπουσιάζη, άλλ' ότι ο υίός του, ο
όποιος ήτο παρών, ήδύνατο να μείνη άντ' αυ-
τού ! !

— Διδάσκαλός τις εν Βυοτεμβέργη διδάσκων
τό μάθημα της Γεωγραφίας, έρωτά έναν μι-
ζρόν μαθητήν : Ποίος είναι ο πληθυσμός της
Βυοτεμβέργης !

Μαθητής : « 1.881,506 ».

Διδάσκαλος : Πολύ καλά, άλλ' έκαμες εν μι-
ζρόν λάθος.

Εμπροκει κανεις άλλος να άπαντήση ορθώς ;

Άλλος μαθητής : « 1.881,505 ».

Διδάσκαλος : « Ορθότατα ! ίδού ο άκριβής
άριθμός ! »

Πρώτος μαθητής : « Τό ήξεύρω, κύριε διδά-
σκαλε, αλλά χδές τό βράδυ μου εγεννήθη μία
άδελφούλα εις τό σπίτι μας, και διά τουτο επρό-
σθεσα, εν εις τόν πληθυσμόν ! »

Παγκόσμιος παραγωγή χρυσού

Αγγλικόν οικονομολογικόν περιοδικόν ανα-
γράφει την έτησίαν παραγωγήν χρυσού εις
λίρας άγγλικάς κατά τας τελευταίας δεκαετηρί-
δας. Νομίζομεν ότι κολακεύομεν την περιέο-
γειαν των αναγνωστών παραθέτοντες ένταυθα

τά ποσά ταύτα, παρ' αυτά δέ τό βάρος του
χρυσού τούτου και τό αντίτιμον αυτών εις
φράγμα χρυσά.

έτος	παραγωγή		
	εις λιρ. Άγγλ.	εις τόννους	εις φραγ. χρυσ.
1850	11 600 000	92, 6608	290 000 000
1860	23 850 000	190, 5138	596 250 000
1870	21 370 006	170, 70356	534 250 000
1880	22 130 000	176, 77444	553 250 000
1890	24 260 000	193, 78888	606 500 000
1900	50 915 000	406, 70902	1 272 875 000
1905	76 055 000	607, 52734	1 901 375 000
1906	81 360 000	649, 90368	2 034 000 000
1908	85 000 000	678, 98	2 125 000 000

Τα χρυσωρυχεία του Τράνσβααλ παράγουσι
τόν περισσότερο χρυσόν, μετ' αυτά δέ έρχον-
ται τά χρυσωρυχεία των Ηνωμένων Πολιτειών
και μετ' αυτά τά της Αυστραλίας.

Αθήναι

Ζάν

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(1) ΑΙΝΙΓΜΑ

Ποία βλη καιομένη ένδυναμouται όταν
βραχχί δι' ύδατος ;

Δοξασμένο είκοσιένα. Καρδίτσα

(2) Έδρεύω εις την κεφαλήν παντός άν-
θρώπου κι' άν εν γραμμα μ' αφαιρέσης,
πάλιν έχει θά μ' εύρης.

Σεμνή θαλαμηπόλος Πειραιεύς

(3) ΓΡΙΦΟΣ

Κ Λυών ΙJN με [υίος] Λεία

Γ. Γεωργόπουλος Πειραιεύς

(4) ΣΤΟΙΧΕΙΟΓΡΙΦΟΣ

Αν θεός τις των αρχαίων
στερηθῇ της κεφαλής
Κι' άντ' αυτής του θέσης άλλην
γῆσου κάτοικον θά δῆς

Γ. Γεωργόπουλος Πειραιεύς

(5) Βγάξω νι και βάξω ρῶ
Και θαυμάξω κι' άπορῶ
Φεύγει τό κακῶ ποῦ έχω
Σ' εύμορφο νησάκι τρέχω.

Κ. Κ. Πειραιεύς.

Αι λύσεις του (5) φύλλου

1)

18	20	32	43	26	139
37	15	44	40	25	161
49	63	28	13	85	238
8	60	51	42	11	172
27	3	83	34	5	152
139	161	238	172	152	

(2)

δ	ε	κ	α	α	τ	ο	μ	α
---	---	---	---	---	---	---	---	---

3) Οί έπιμελείς προτιμouνται

Έλυσαν τας άνω άσκήσεις

Τσίκ—Τσάκ 2), Γ. Ν. Γεωργόπουλος 2
και 3). Θ. Μ. Λυκούρης 2 και 3). Ζο.
Lalehou. 2). Κ. Παλαιολόγος 2) 3).
Λεων. Ζ. Μπίστης 1) 2) 3).

ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΙΣΤΩΝ

Μετά μεγάλης μας χαράς αναγγέλω-
μεν την ίδρυσιν εν τη ήμετέρα πόλει 'Ο-
μίλου Μανδολινιστών Πειρ. Συγχάιρομεν
έγκαρδίως τοὺς αξιοτίμους νέους της πο-
λεώς μας ως ιδιαιτέρως τόν κ. Περράκη
Κορκόδελλον τόν σχόντα την ιδέαν της ι-
δρύσεως.

Τά μαθήματα του 'Ομίλου ήρχισαν λίαν
εὐμεθόδως διδασκόμενα υπό του δικπε-
ποὺς μουσικοδιδασκάλου κ. Γεωργ. Νο-
μικοῦ.

@ Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Α. Γ. Παπαδάκη Πειραιά έλήφ. — Γ. Ν. Μο-
ραϊτίνην Καρδίτσα έλήφθη άπαντῶμεν ιδιαιτέ-
ρως. — Κ. Κ. Πειραιά έλήφθησαν θά δημοσιευ-
θου με την σειράν. Σταύρον Θ. Αύγερινόν Α-
θήναι ποιήματά σας έλήφθησαν. — Εὐάγγ. Μο-
νογιόν Σύρον ποιήματά σας έλήφθησαν. — Σε-
μνή θαλαμηπόλον Πειραιά έλήφθησαν. — Με-
ν. Γ. Μαρκόπουλον Άρταν έλήφθη στείλλετε δι-
εϋθυνσίν σας. — Αθ. Καραπατάκη Λαμία έλή-
φθη στείλλετε διεϋθυνσίν σας. — Άνδρομ. Δ.
Ντέμου Σάλαν Ώρωτου συνδρομή σας έλή-
φθη. — Ελέν. Τσακίρη Σάλαν Ώρωτου συν-
δρομή σας έλήφθη. — Ι. Π. Ζωγράφον Αθήναι
έλήφθη τό άλλο με την σειράν. — Μιχ. Ώθωναν
Λαμία έλήφθη θά δημοσιευθῇ με την σειράν.
— Άνδ. Παπαϊωάννου Λαμία έλήφθη θά δη-
μοσιευθῇ εις τό έπόμενον. — Σπ. Μομφεράτον
και Νικηταν Δ. Βλαβιανόν Άμοργόν συνδρομή
σας έλήφθη άποστέλλομεν. — Ν. Ρέγκον Άλμυ-
ρόν εύχαριστοῦμεν. — Ν. Γ. Γκίκιαν Καλάμαι έ-
λήφθη άποστέλλομεν εις πρακτορείον τό άλλο
με την σειράν. — Δημ. Γ. Κρεβούρη Τρίκαλα
άποστέλλομεν. — Εὐάγγ. Θ. Βρέτταν Ναύπλιον
έλήφθη ά δημοσιευθῇ με την σειράν, άπο-
στέλλομεν. — Γ. Κοστάσαν Σύρον άπαντῶμεν ι-
διαιτέρως. — Κ. Παλαιολόγον Πειραιά έλήφθη-
σαν θά δημοσιευθου με την σειράν. — Σωκρά-
την Σ. Καραβιαν Ώθάκη συνδρομή σας έλή-
φθη.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ &
ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Π. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 27 - Αθήναι

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. ΣΑΜΨΩΝ
ΠΗΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 1 Αθήναι

Παρακαλούμε τοὺς κ. κ. συνεργάτας
μας να καθυστεροῦσιν την δημοσιο-
γραφικήν ἔλκην την όποτεν μας στέλ-
λουν άλλως δέν δημοσιεύεται.